תשבץ

2462

מאת אביגיל ינאי

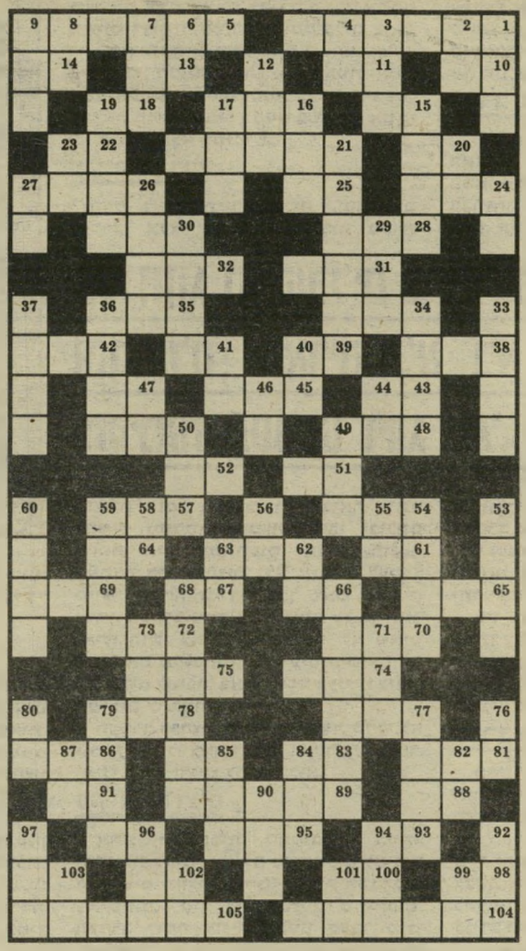

מאוזן

1) גבעות חול על שפת הים ובמדבריות; 5) בקצב מתון במוסיקה; 10) הבין; 11) סימן; 13) כינוי לשפע רב, מרחב; 14) גמל קל רגליים; 16) עובד אדמה; 18) קולמוס; 20) אויב; 21) איבור חוש הכאב (אנסטסיה); 22) עוף טרף; 24) לך לך; 1/או צמח בר; 25) קול גברי עמוק; 26) סגור, אטום; 28) הררה; 30) עם 31 מאוזן — חורש חשון; 31) מרחשון, (עם 30 מאוזן); 32) מכשיר תאורה; 34) התקשה, התאבן; 35) עור בהמה משופץ ומעובד; 38) מלך ארץ המגוג בחזון יחזקאל; 39) גוש, חבל בארצנו; 41) מילת ברירה; 42) שם אחד מספריו של קנוט המסון הנורבגי; 43) שמונה עשרה; 45) זוג; 47) ניצוץ; 48) נשך בשיניים; 50) חלק הגוף מן הצואר ועד החזה; 51) שיח הדפנה; 52) גבבא; 54) שיעור של דבר, או שיח ביצות רב שנתי; 57) מן המסים (ר"ת); 61) לא חד, עגלגל; 62) תמך, היה למשען; 64) עוף; 65) עץ מן הנשירים, גדל בגליל על גדות נחלים; 66) כלי רתמה לבקר; 67) גבוה; 69) נוזל בפה; 70) שרוך לקישור; 72) מארבעת המינים; 74) ענף קוצני; 75) קיר; 77) ירעש (ח); 78) קומפוזיטור צרפתי; 81) תסס; רתח (תהלים מ"ו, ד'); 83) קיים; 86) מילת זרוז; 86) רקר, כרכר; 88) צעיר; 89) גיליוטינה; 91) זכרון; 93) שקט; 95) התיך, המס; 96) מכשיר עינויים; 98) עפר, טיט; 100) איבר חיוני בגופנו; 102) מחדשי השנה; 103) שר; 104) שמה היווני של ריאנה אלת הציד; 105) עלילת דברים, גנאי (3,3).

★ ★ ★

מאונך

1) מקום מרעה לבהמות (ישעיהו ה' י"ז); 2) מטבע יפני; 3) סודה, פחמת הנתרן; 4) אות בא"ב; 6) אות הנצחון; 7) עסיס ענבים; 8) רסיסי בקר; 9) חבר נבחרים העומדים בראש אגודה; 12) זוהמה; 15) ארז; 16) יישר, איזן; 17) עוף אגדי; 19) שחוט; 20) בבואה; 21) בלתי הגיוני; 23) קליפת ענבים; 24) חבורה, סיעה; 26) עם 30 מאונך — ש"מ וש"פ של צייר ישראלי מראשי אפקים חדשים; 27) משורר ישראלי (ש"מ); 29) גיס; 30) ראה 26 מאונך; 33) שפע של צבע; 34) מעיל צבאי עליון; 36) מקום פתוח שאין עליו השגחה; 37) כלי שיט; 40) עוף טרף; 41) קיטור; 44) אחד משמותיו של סוכות; 46) אות מוסיקלי; 47) תושב בארץ; 49) עזרה, תמיכה; 50) אליו מתפללים כשמיני עצרת; 53) אצבע האמה; 54) מכונה ליצירת לחץ רב; 55) איבר הנקה; 56) מבני נח; 58) ענן; 59) מדרך — פרק בהלכות טמאה בתלמוד; 60) בדק לא באופן יסודי; 62) אביזר לנשיאת מצרכים; 63) שדה; 66) סנקציות; 68) דברי ליצנות; 71) תבע, דרש לפרוע חוב; 73) המעיט, עקר נטיעות; 76) טבעת מתכת; 77) כפר דרוזי בגליל המערבי; 79) צנור דם בגוף החי; 80) נוכח בעת המעשה; 82) בושם (ח); 84) אביזר במשחק הכדורגל; 85) אבן טובה; 87) עבר; 90) נסיגה; 92) בית אסורים; 94) מכשיר עשוי שלבים הדרגתיים; 96) עילה; 97) למד; 99) ניגש; 101) מילת תחינה; 102) מחדשי השנה; 103) ידיד.

טילים נגד זכרים

(המשך מעמוד 29)

מהחלון, בורחת כדי לראות את אהוב נפשי המסטול. הוא היה אוסף אותי באופנוע ושנינו היינו טסים לעבר האופק...

„לא שכבתי איתו. הוא ניסה, אבל הייתי נורא קטנה, והמשכתי לשמור באדיקות על תחתוניי, חס וחלילה שלא יוריד לי אותם. הוא שכב עם מישהי יותר גדולה ומפותחת, ואני נורא קינאתי.

„באותו הזמן התחלתי לכתוב. משהו מבולבל. לא ידעתי בכלל שזה שיר. כי לא קראתי שירים. המורה לספרות הציע לי לשלוח את זה לירחון את. קיבלתי תגובה נלהבת מהעורכת, שהשיר הוא נועז, חדשני ומקורי. היא פירסמה אותו, ואני כל־כך התרגשתי. עד כדי כך שעכשיו יש לי בלק־אאוט ואני לא זוכרת איך הרגשתי אז.

מותשות ורעבות

„עם הגיוס ביקשתי להיות כתבת בבמחנה גדנ"ע. היתה תחרות בין הרבה מועמדים, אבל התקבלתי. התעקשתי לגור בדירה משלי. כי לא רציתי לחלק חדר עם עוד שלוש חיילות, עם מיטות ברזל, חוסר־פרטיות, רעש ובלי יכולת לשים את המגע האישי. הרגשתי שלא אצליח להתרכז ולכתוב שם. עם קצת עזרה מההורים והמשכורת הצבאית הקטנה שכרתי דירה בדרום תל־אביב עם חברה. הדירה היתה עלובה ומגעילה, אבל קישטתי אותה לפי טעמי.

„גם מצבה הכלכלי של החברה שלי לא היה מזהיר, ולפעמים היינו ממש רעבות ללחם. לילה אחד, אני זוכרת, היה שיא־השיאים. עשינו ניקיון יסודי. וכשסיימנו ב־2 בלילה היינו מותשות ורעבות. במיטבח מצאנו רק מצה אחת וקוביית־מרק. בישלנו אותה בתוך סיר־מים, וכל אחת קיבלה חצי מצה וחצי כוס־מרק. התלבטנו מה משביע יותר — לשבור את המצה לתוך המרק או לאכול בנפרד.

„היו לי מדי פעם משימות מעניינות בעבודה. פעם שלחו אותי לבלות שבוע בעילום־שם בפנימיה צבאית ליד תל־אביב. זאת היתה צריכה להיות כתבת־מתיחה. עם צילומים. הצלם הסתתר, וצילם מרחוק בעדשה מיוחדת. לחני־כים סיפרו שאני רוצה להיות החלוצה, הבת הראשונה בפנימיה. הייתי אטרק־ציה בין הבנים. התעמלתי איתם במיכ־נסיים קצרים ובגופיה, יצאתי איתם למסעות ארוכים, רצתי והתאמנתי. באותו שבוע קיבלתי כושר לא נורמלי. הם היו מנותקים מבנות, ושלחו אליי מבטים רעבים. הייתי בת 20, אבל הם חשבו שעוד לא התגייסתי, שאני בת 16.

„ישנתי בחדר לבד, ובלילות היו ניסיונות התגנבות לחדר שלי. לילה אחד נכנס מישהו לחדר שלי והעיר אותי. ראיתי ילד מגודל עומד ליד המיטה שלי. הוא התבלבל, שאל אותי שאלה אבסורדית — 'תגידי, יש לך מטאטא?' זה מה שהוא חיפש ב־2 בלילה, מטאטא.

„ספר השירים הראשון שלי נקרא האם לשבת המלכה יש בעיות במיטה. על־שם אחד השירים בספר. רעיון השיר הוא קודם כל פרובוקציה. אז לא בטחתי בכוחי, והיתה לי נטיה להשתמש בתותח ענקי כדי להרוג זבוב. לא היה לי מספיק ביטחון ביכולתי לגעת בדברים בעדינות, ברקות. המו"ל שיכנע אותי שזה צריך להיות שם הספר, כדי למשוך תשומת־לב. שבת זה סמל למשהו גבוה, רוחני, טהור. בעיות במיטה זה משהו פיסי, ארצי. זה היה ניסיון לחבר את הפיסי עם הרוחני.

„מאותה סיבה, כדי לחבר את הפיסי עם הרוחני, הדבקתי את הספר החדש שלי על חלון של חנות מכולת, ליד הבית שלי. זאת מכולת מיוחדת, שפתוחה עד מאוחר בערב. אנשים מופתעים למצוא ספר שמוצע למכירה, יחד עם הקוטג' והחלב. היו שקנו. אנשים שמכירים אותי מהסביבה רואים את התמונה שלי על העטיפה, מזהים אותי וקונים את הספר. הרעיון בא לי במיקרה, כאשר יצאתי מבית־הדפוס עם העותקים הראשונים, ובדרך הייתי צריכה להיכנס למכולת. חשבתי אז על הקשר בין השירה שלי והצורך לקנות אוכל.

„אני לא מנתקת את הכתיבה מה־צרכים הבסיסיים שלי. הצורך לאכול נורא קרוב לצורך לכתוב, לאהוב. הכל בא מאותו מקום — מתוכי, מגופי."

חפוזים ומרים

פ גישה מיקרית ביניה ובין זמר רוק צעיר, עופר אקרלינג, הולידה עבורה משותפת. הם נפגשו אצל ידיד, תפסו ראש, והיא כתבה את מרבית שירי התקליט שלו. ניר העשיר נוגן הרבה ברדיו, ולא רוצה לזמביה הפך לשלאגר. השיר מספר על בחור אמיתי ותמים שרוצה לאהוב נערה, אבל היא מזויפת. נמשכת לזוהר החיצוני. זמביה מייצגת את הפנטזיות והחלומות שלה.

בשיריה משאירה חנה הרבה מקום לדימיון, אוהבת לעבוד באסוציאציות ולטוס גבוה מעל האדמה. עכשיו היא מקווה למצוא מוסיקאי, שאת המוסיקה שלו היא תאהב, והוא יאהב את הראש שלה.

„עפה ברחוב/לא יוצרת התקה־לות/לפעמים מישהו אוהב אותי לר־גע/וכל הזמן היופי שלי הולך לעזא־זל." והפירוש, מפיה: „מדובר בהרגשת הארעיות של האהבה. לפעמים מישהו אוהב אותי לרגע, וברגע הבא כבר לא. ואולי עכשיו אני יפה, אבל גם היופי הוא ארעי. הרחוב הוא כמו החיים. המגע שלי עם החוץ."

ועוד שיר: „היא מלקקת את רגלה בשורה ה־14 ועכשיו כיבוי אורות שלפני ההגרלה הגדולה... אולי תבחין בה המצלמה?" חנה: „כתבתי, קצת בליגלוג, על צעירה שמתה להתגלות. המצלמה, הזרקורים עוברים לידה, והיא עושה ניסיונות נואשים למשוך תשומת־לב. מלקקת את רגלה, תנועה מתגרה, כמו חתולה..."

לספרה השני היא קראה רומן בשורות קצרות. היא טוענת שהיא בכלל לא חופשיה כמו שעשוי להש־תמע מן השירים שלה. „אני ההפך הגמור," אומרת חנה. „פוריטאנית לגמ־רי. אין לי שום עניין, למשל, בזיונים חפוזים וביחסים קצרים וחסרי־משמ־עות. זה פשוט משעמם אותי, זה לא עמוק. אצלי זה הכל — או לא כלום. אם לאהוב, אז רק גבר אחד. אין לי מספיק אנרגיה ליותר מאחד. מהיחסים החפוזים היו לי רק טעימות מעטות, קצרות ומרות." נעמי רון ■

משוררת גולדברג
לכתוב. לאכול. לאהוב

המכון הישראלי לספרות נשים קוסמטיקה ופדיקור

● קורסים מקצועיים ברמה גבוהה ל:
● ספרות נשים • קוסמטיקה ואפור • פדיקור • מניקור
● אפילציה (הוצאת שיער לצמיתות)
● מכון ליופי וסלון חסרוקות חדישים ל:
חסרוקות, תספורות, החלקות, סלסול, צביעות, פסים, טיפול פנים, איפור, הוצאת שיער לצמיתות ובשעורה.
תעודות למסיימים והכנה לבחינות הסמכה ממשרד העבודה
30 שנות נסיון והישגים בהדרכה מקצועית

3 שנים ברציפות 1984
בטוח בתי ספר לספרות נשים

ת"א, דיזנגוף 190 (יחדת 4)
229388, 226066

תן טרמפ לחייל